

V případech, kde rozhoduje v I. instanci úřad, jenž jinak obstarává státní veřejnou správu zdravotní v II. instanci, jest konečnou odvolací instancí ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy (§ 2, § 17).

Odvolání nemá zpravidla odkladacího účinku.

V případech však, kde povaha věci připouští odklad, a kde by jinak straně neodkladným provedením rozhodnutí vznikla nenahraditelná škoda, může úřad, jenž vydal rozhodnutí, straně, jež si stěžuje, povolit výjimečně odklad rozhodnutí až do vyřízení stížnosti.

§ 19.

Přestupky tohoto nařízení neb dalších nařízení vydaných ku provedení zákona z 1. dubna 1919, č. 180 Sb. z. a n., trestají se, pokud nepodléhají přísnějším ustanovením trestního neb jinakého zákona, úřady politickými, a to pokutou do 200 K aneb vězením do 14 dnů.

§ 20.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve srozumění s ministerstvem vnitra a spravedlnosti.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Klofáč v. r.

Švehla v. r.

Staněk v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Hampl v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Houdek v. r.

Dr. Franke v. r.

Čís. 518.

Zákon ze dne 18. září 1919

o statistice zahraničního obchodu.

§ 1.

O všelikém zboží nebo jiných věcech, jež se ve styku s celní cizinou při dovozu, vývozu nebo průvozu celně deklarují, nebo odbavují u některého celního nebo poštovního úřadu republiky Československé, dlužno pro úřední statistiku zahraničního obchodu ohlašovati jejich druh, množství, zemi původu a zemi určení.

Druh toho kterého zboží ohlašuje se podle jeho zvláštního pojmenování, množství pak

podle ustanovení právě platné celní sazby (celního tarifu).

Jak dlužno zboží tříditi a podle jaké jednotky určovati jeho množství, stanoví statistický seznam zboží, vydaný nařízením ministerstva obchodu. Prozatím platí seznam, vyhlášený v č. 121 rak. říš. zák. z r. 1906. Pro vyhlášení dodatků nebo nového seznamu stačí, vyhlásí-li se toliko vydání jejich ve Sbírce zákonů a nařízení státu československého.

Statistickému ohlašování nejsou podrobeny:

1. Poštovní zásilky při dovozu i vývozu, pokud neváží více než 250 gramů a jsou prosty cla, a pak veškeré poštovní zásilky při průvozu.

2. Ony předměty podmínečně cla prosté, které nejsou předmětem vlastního obchodu a které zvláštním nařízením byly nebo budou sprostěny povinnosti statistického ohlašování.

§ 2.

Statistické hlášení děje se zpravidla písemně a dlužno pro ně použití tiskopisů nařízením stanovených.

Ve kterých případech smí se statistické hlášení konati ústně, nebo ve kterých případech mohou se povolit jiné úlevy při ohlašování, stanoveno bude prováděcím nařízením, hledíc k potřebám pohraničních obchodních styků nebo k potřebám zvláštních druhů dopravy.

§ 3.

Písemné statistické hlášení dlužno odevzdati u celních úřadů, při poštovním vývozu pak u poštovních podacích úřadů.

Ústní statistické hlášení děje se u celních úřadů.

Pokud se smí statistické hlášení diti u orgánů finanční stráže, stanoví se nařízením.

§ 4.

Statistické hlášení (§ 2) povinen jest učiniti ten, kdo podává u celního nebo poštovního úřadu celní deklaraci neb kdo dal podnět k odbavení celnímu.

§ 5.

Za správnost a úplnost statistického hlášení (§ 2) odpovědným je ten, kdo podle § 4 jest povinen ji učiniti (§ 13).

§ 6.

Veřejné dopravní podniky, jakož i osoby, jež po živnostensku dopravují zboží, smějí zásilky, určené do celní ciziny, pouze tenkrát přijmouti k dopravě, nebo, dovědí-li se teprve během do-

pravy, že zboží jest určeno do celní ciziny, smějí je pouze tenkrát dále dopravovati, budou-li jim sděleny údaje potřebné podle tohoto zákona ke správnému statistickému hlášení a přesvědčili se samy, že se tyto údaje podle obsahu svého shodují s nákladním listem, nebo s celní deklarací.

§ 7.

Jednotlivá statistická ohláška smí podávati obsah pouze jedné celní deklarace nebo jiného dopravního dokladu, zastupujícího celní deklaraci.

Při písemné statistické ohlášce budiž v zásadě pro každý jednotlivý dopravní kus ve zvláštním obalu (kollo) nebo pro každý jednotlivý neobalený (volný) kus použito zvláštního tiskopisu.

Výjimky mohou býti stanoveny nařízením.

§ 8.

Při každém statistickém hlášení platí se, kromě výjimek v § 11 vyčtených, statistický poplatek na úhradu útrat úřední statistiky zahraničního obchodu.

§ 9.

Míra statistického poplatku určí se čas od času nařízením tak, aby výnosení poplatku toho byly přibližně hrazeny náklady na úřední statistiku zahraničního obchodu.

§ 10.

Statistický poplatek budiž zpravidla zapravován úředními známkami, jichž podoba i druhy určí se nařízením.

§ 11.

Statistického poplatku jsou prosty:

1. Všeříké zboží a věci, které podle § 1 nejsou podrobeny povinnosti ohlašovací.
2. Zboží a věci průvozní.
3. Předměty, které jsou nebo budou nařízením od něho osvobozeny, hledíc k potřebám pohraničních obchodních styků nebo k potřebám zvláštních druhů dopravy.

§ 12.

Nehledě k trestnosti podle všeobecného zákona trestního, dlužno použití ustanovení trestního zákona důchodkového a všech dodatečných zákonův a nařízení k němu se vztahujících v těchto případech:

1. Jestliže někdo statistické známky padělá nebo zfalšuje a padělané nebo zfalšované známky někomu přenechá, nebo je zašle jinam, nebo jich užije k zaplacení statistického poplatku; jestliže někdo statistické známky jiným padělané nebo zfalšované, věda o tom, že jsou padělané nebo zfalšované, pro odbyť přijme nebo jinému přenechá nebo jich užije k zaplacení statistického poplatku; jestliže někdo známek k zaplacení statistického poplatku již upotřebených, věda o tom, užije znova;

2. Jestliže někdo véde obchod se statistickými známkami, nejša k tomu oprávněn.

Pokuta vyměří se v případech uvedených v č. 1. pateronásobnou až patnácteronásobnou částkou ušlého neb ohroženého statistického poplatku, nikdy však méně než desíti korunami, v případě pak, uvedeném v č. 2., čtyřmi korunami až jedním stem korun.

Tyto pokuty se promlčují uplynutím tří let od té doby, co přestupek byl spáchán.

§ 13.

Ti, kdo jsou odpovědní za správnost a úplnost statistické ohlášky (§ 5) a jednají kromě případů v § 12 dotčených proti některému pravidlu tohoto zákona nebo proti některému nařízení vydanému ku provádění tohoto zákona, trestají se pořádkovou pokutou čtyř až jednoho sta korun. To platí pro špeditéry, dopravní ústavy a povožníky bez výjimky, naproti tomu pro obchodníky, živnostníky a jiné osoby jen potud, pokud jednají vědomě proti tomuto zákonu a příslušným prováděcím nařízením.

Porušení předpisu § 6 trestá se rovněž pořádkovou pokutou čtyř až jednoho sta korun.

Pořádkové pokuty ukládá úřad, u kterého se má učiniti statistické ohlášení (§ 3); kde však smí se hlášení státi u některého zřízence finanční stráže, ukládá je celní úřad stanovišti tohoto zřízence nejbližší.

Pravidla o způsobu ukládání a dobývání pořádkových pokut, pak o stížnostech, jakož i o zmírnění neb úplném prominutí pokut těch, stanoví se nařízením.

Pořádkové pokuty plynou do fondu, jehož se použije k úhradě nákladu na statistiku zahraničního obchodu.

Pokuty pořádkové promlčují se uplynutím jednoho roku.

§ 14.

Řešení otázky, zdali podle tohoto zákona nějaký poplatek se má platiti čili nic a v jaké částce, nepřísluší řádným soudům. Poplatky nezaplacené buďtež vymáhány podle pravidel o dobývání dlužných daní státních.

§ 15.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášky, až na §§ 9 a 10, jež nabudou účinnosti až zároveň s účinností prvního nařízení, jež bude vydáno ku provedení tohoto zákona; do té doby zůstanou v platnosti §§ 9 a 10 zákona ze dne 26. června 1890, č. 132 ř. z., jehož ostatní předpisy pozbudou účinnosti dnem vyhlášení tohoto zákona.

§ 16.

Druhá kapitola prvního dílu cís. nařízení ze dne 21. září 1899, č. 176 ř. z., upravující t. zv. statistiku meziobchodu, se zrušuje i se všemi na-

řízení a jinými ustanoveními, ke kapitole té se vztahujícími.

§ 17:

Výkonem tohoto zákona pověřuje se předseda ministerstva v dohodě s ministry obchodu, financí, železnic, pošt a telegrafů.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Čís. 519.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919

o úpravě obchodu řepovým cukrem ve výrobním období 1919/1920.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, čís. 307 ř. z., a uher. zák. čl. LXIII z roku 1912 a L z roku 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Zřízení a úkol komise; státní dozor.

K obstarávání veškeré péče o výrobu, nerušené zásobování a řádné hospodaření cukrem zřizuje se jakožto státní orgán pro přechodní dobu do poměrů mírových Československá komise cukerní.

Sídlem komise jest Praha.

Komise jest podřízena ministerstvu financí a pokud jde o zásobování tuzemsku ministerstvu pro zásobování lidu a vykonává svoji činnost dle jejích pokynů.

Státní dozor obstarávají vládní komisaři, které jmenuje ministerstvo financí, ministerstvo pro zásobování lidu, ministerstvo zemědělství a ministerstvo obchodu. Vládní komisaři jsou zváni ke všem schůzím plným i jednatelešského sboru a jsou oprávněni kdykoli promluvíti a činiti návrhy, o nichž učiní se usnesení. Rovněž jsou oprávněni odložití provedení usnesení plné schůze a jednatelešského sboru do té doby, až ministerstvo financí nebo ministerstvo pro zásobování lidu rozhodne. Toto rozhodnutí jest pro komisi závazné. Vládní komisaři mají též právo nahlížeti do všech knih, záznamů a jednacích spisů komise a požadovati vysvětlení, která pokládají za nutná.

§ 2.

Právní povaha komise.

Komise jest právnickou osobou. Není žádným výdělečným podnikem a neprovozuje zaměstnání, lež by směřovalo k zisku.

Státní a ostatní úřady veřejné jsou povinny podporovati komisi v jejím oboru působnosti; zejména pak jsou úřady tyto povinny prováděti v rámci své působnosti opatření komisí stanovená.

Na venek jest zastupována předsedou a jeho náměstky a jednatelešským sborem. Jménem komise podpisují předseda nebo některý náměstek společně s některým jednatelem nebo dva jednatele anebo jeden z těchto činovníků společně s úředníkem plnou schůzí k podpisu oprávněným.

§ 3.

Orgány komise.

Orgány komise jsou:

1. plná schůze,
2. pětičlenný sbor jednatelešský.

Komise zřídí k vedení svých prací jakožto pomocný orgán kancelář.

§ 4.

Plná schůze.

Plná schůze skládá se z osmi zástupců pěstitelů cukrovky, osmi zástupců průmyslu cukrovarnického a osmi zástupců spotřebitelů. Členy komise jmenuje ministr financí v dohodě s ministrem pro zásobování lidu.

Plná schůze volí ze sebe předsedu, jeho dva náměstky a pět členů jednatelešského sboru. Volba těchto činovníků musí býti potvrzena ministrem financí v dohodě s ministrem pro zásobování lidu.

Předseda, jenž řídí veškeré práce komise, předsedá plné schůzi. Zašlo-li by ho něco, převzme řízení prací některý jeho náměstek.

Plnou schůzí svolává předseda, nebo zašlo-li by ho něco, některý jeho náměstek dle potřeby. Plná schůze buď svolána do osmi dnů, žádá-li toho některý vládní komisař nebo aspoň třetina členů s uvedením předmětu jednání.

K platnému usnesení plné schůze jest třeba, aby byla aspoň třetina členů přítomna. Usnesení, kterým se zrušuje nebo mění dřívější, již provedené nebo prováděné usnesení plné schůze, jest přípustno toliko za přítomnosti aspoň polovice členů. K platnosti usnesení plné schůze jest třeba nadpoloviční většiny všech přítomných členů. Předsedající má stejné hlasovací právo jako každý jiný člen. Vládní komisaři nehlasují.

§ 5.

Působnost plné schůze.

Plné schůzi náleží zejména:

1. voliti předsedu, jeho náměstky a jednatele;
2. navrhovati, případně prováděti opatření k zabezpečení kampaně a osevu řepy, jakož i přechodu k volnému hospodaření cukrem;

stanovití plán rozdělení surového cukru (§ 9, odst. 2.);

ustanovití, v jakém rozsahu, kterými tovarými a kterého času bude čištěný cukr vyráběn (§ 9, odst. 3.);

usnášeti se o prodejní ceně daně prostého cukru, o rozpětí druhů a ostatních přírážkách (§ 14, odst. 2. a 5.);

vydávati předpisy o vrácení a zajištění obalů (§ 14, odst. 7.);